

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1408/2025
17.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Данојлића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 8К.25/23 од 30.05.2025. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж1 191/25 од 02.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Данојлића, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 8К.25/23 од 30.05.2025. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж1 191/25 од 02.09.2025. године и предмет враћа Основном суду у Шапцу, Судска јединица у Богатићу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 8К.25/23 од 30.05.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те је окривљени истовремено осуђен на новчану казну као споредну казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом је одређено да се од окривљеног трајно одузимају производи и то 900 килограма сушеног дувана у листу, а који је по потврди ПС Богатић ПУ 48/17 од 07.02.2017. године привремено одузет од окривљеног и који је већ предат на чување Дирекцији за управљање одузетом имовином, те је одређено да ће се по правноснажности пресуде исти трајно предати Дирекцији за управљање одузетом имовином. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и да накнади остале трошкове кривичног поступка, а о чијој висини ће бити одлучено накнадним решењем.

Пресудом Вишег суда у Шапцу 2Кж1 191/25 од 02.09.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Данојлића и потврђена је пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 8К.25/23 од 30.05.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Данојлић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине правноснажне пресуде Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 8К.25/23 од 30.05.2025. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж1 191/25 од 02.09.2025. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи другостепену пресуду тако што ће окривљеног ослободити одговорности, као и да сходно члану 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему формално не означава ни једну повреду закона из става 4. члана 485. ЗКП, али се из образложења захтева закључује да је исти поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 16а ставови 4, 5, 6, 13. и 19. Закона о дувану. Ово имајући у виду да бранилац у образложењу захтева наводи да је доношењем побијаних нижестепених пресуда дошло до погрешне примене закона и то одредаба члана 16а ставови 4, 5, 6, 13. и 19. Закона о дувану, а које одредбе Закона о дувану нису ни биле донете у време извршења кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим.

У чињеничном опису кривичног дела утврђеном у изреци правноснажне првостепене пресуде је, између осталог, наведено да је окривљени АА „... у периоду од 01.01.2017. године до 07.02.2017. године у Богатићу, супротно прописима који

регулишу опорезивање акцизама и то одредби члана 10. Закона о акцизама, ставио у промет производе који се, према одредби члана 2. Закона о акцизама у вези члана 16а став 13. Закона о дувану, сматрају акцизним производима ....., супротно одредби члана 16а став 4. и 5. Закона о дувану и закљученом уговору ....“, а у образложењу побијане првостепене пресуде првостепени суд се позвао на одредбу члана 16а став 13. Закона о дувану, док се другостепени суд у образложењу побијане другостепене пресуде позвао на одредбе члана 16а ставови 4, 5, 6, 13. и 19. Закона о дувану.

У време извршења предметног кривичног дела и то у периоду од 01.01.2017. године до 07.02.2017. године на снази је био Закон о дувану са изменама објављеним у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 108/2013 од 06.12.2013. године, са ступањем на снагу дана 07.12.2013. године, а којим изменама је, између осталог, додат члан 16а. Иначе, члан 16а Закона о дувану је, до прве следеће измене Закона о дувану која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 95/2018 од 08.12.2018. године, са ступањем на снагу дана 16.12.2018. године, имао само три става.

Имајући у виду да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, те да је у време извршења предметног кривичног дела и то у периоду од 01.01.2017. године до 07.02.2017. године члан 16а Закона о дувану имао само три става, као и да су првостепени и другостепени суд у побијаним нижестепеним пресудама применили одредбе члана 16а ставови 4, 5, 6, 13. и 19. Закона о дувану, то је очигледно да су нижестепени судови у побијаним правноснажним пресудама применили одредбе члана 16а Закона о дувану које нису ни биле донете, односно нису важиле у време извршења предметног кривичног дела, већ су ступиле на снагу тек дана 16.12.2018. године, при чему је одредба става 19. члана 16а Закона о дувану коју је применио другостепени суд у образложењу побијане другостепене пресуде ступила на снагу тек дана 04.11.2023. године када су ступиле на снагу измене Закона о дувану објављене у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 92/2023 од 27.10.2023. године.

Стога је Врховни суд, имајући у виду напред наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Данојлића, те на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо правноснажне пресуде Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу 8К.25/23 од 30.05.2025. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж1 191/25 од 02.09.2025. године и предмет вратио Основном суду у Шапцу, Судска јединица у Богатићу на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, те се сходно овој одлуци није упуштао у оцену осталих навода браниоца окривљеног који су истакнути у поднетом захтеву.

У поновном поступку суд ће приликом одлучивања имати у виду примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима и најпре отклонити повреду закона на коју му је указано, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, у којој ће о свим чињеницама које су предмет доказивања дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић